

Зафрановић: Снимање филма о Јасеновцу почиње у јуну

Филмски редитељ Лордан Зафрановић већ деценијама припрема филм о злочинима у Јасеновцу радног назива „Деца Козаре“ и најављује да би снимање тог остварења требало да почне у јуну ове године.

„Веома друго већ припремам тај филм који сада већ носи и други наслов – „Задњи рез 42“. Прича је подигнута на други ниво од прве верзије сценарија који је некада био написан. Тај филм ће бити права ода злу. Тема дефинитивно говори о томе. За мене тај филм представља врх мог стваралаштва. Е сад, да ли ћемо га изградити на том врхунском нивоу, све зависи од тога како ћемо огромну драму успети да пренесемо на велико платно“, истакао је Зафрановић.

Некадашњи студент легендарне, престижне Прашке филмске школе – ФАМУ, годинама се бави анализом зла у време фашизма, што се јасно огледа у његовој ратној трилогији – „Окупација у 26 слика“ (1978), „Пад Италије“ (1981) и „Вечерња звона“ (1986), филму „Крв и pepeo Јасеновца“ (1983) или документарцу „Залазак стољећа – Тестамент Л. З.“ (1994).

Ипак, редитељ покушава да сними и остварење познатог од раније као „Деца Козаре“ према давном сценарију Арсена Диклића (1922-1995), који са разлогом сада носи нови назив „Задњи рез 42“.

Како је раније у медијима објаснио Зафрановић, један од важнијих разлога за број 42 у имену филма је што је цела унутрашња конструкција рађена по Леонардовом идеалном човеку, који је у том будућем остварењу – сценарију „тако понижен да се човек мора стидети што је људско биће од тог зла које је направљено у Јасеновцу“.

Такође, број 42 означава када је почео тај ратни ужас – 1942. године, 42 велике секвенце има у филму и 42 генерације има од Аврама до Исуса Христа. „Близу смо снимања, које би требало да крене крајем шестог месеца, снимаће се током лета. Иначе је то летњи филм. Надам се да ћемо га завршити до краја године, вероватно са неким триковима, са пост-продукцијом која је доста захтевна“, навео је за Танјуг прослављени режисер и сценариста.

Филм је добио подршку од Филмског центра Србије 2020. године у износу од 30 милиона динара, на конкурс „Суфинансирање производње домаћег дугометражног филма са националном темом“.

У продукцији куће „Арт & Попкорн“ Мирослава Могоровића пројекат би добар део требало да се снима у Бања Луци, а планиран буџет је између 1,5 до 1,8 милиона евра, како је речено раније у медијима.

Зафрановић је недавно присуствовао промоцији књиге – монографије „Чаробна меланхолија“ (издавач – Филмски центар Србије) Аните Панић, о глумици Неди Арнерић, са којом је реализовао два значајна филма у њиховој каријери – „Вечерња звона“ (1986) и „Халоа, празник курви“ (1988).

Постојао је план да управо Неда Арнерић заигра у овом најновијем остварењу, али је на жалост трагедија спречила све, што Зафрановићу веома тешко пада, као и чињеница да нас напуштају велики драмски уметници у последње време.

Пре свега и његов рођени брат – монтажер Андрија Зафрановић, колега из Прага са студија – Горан Паскаљевић, и многи други. У нека друга времена, филм „Златни рез 42“ окупио би можда екипу са свих простора бивше СФРЈ.

„Била је то некада заједничка кинематографија у целој Југославији. Сада су то наравно последице и настајање свих тих македонских, српских, хрватских, словеначких кинематографија. Сви су били тада једна велика породица, имали смо толике велике глумце, то је била заједничка ствар. Међутим, сада тај југословенски филм помало изумире. Сада и нема више тих великих југословенских глумаца, српских или хрватских... Мало се уситнило, нема те конкуренције као некада“, истакао је Зафрановић и додао да су у некадашњој Југославији и музика и књижевност били на високом уметничком нивоу.

„Доста сам у Југославији сарађивао са писцима. То је моменат када једна епоха одлази. Цела југословенска култура, не само филм. Мало по мало, све нас је мање, и на крају баладе неће бити никога“, са сетом је казао Зафрановић.

mitropolija.com